

той му написа: Отъ всичкитѣ си сили азъ желая траенъ миръ и за туй азъ ще са старая при всѣки удобенъ случай. Вашата власть въ туй отношение е много по силна отъ моята, на нея възлагамъ азъ послѣднитѣ си надѣжди. Свършвамъ че тѣзи които търсятъ миръ сж благословени.

Както са види, той ожидаше нѣкоя опасностъ, която заплашваше старий му приятель, защото въ туй писмо тоннственио прибавяше: «Наставатъ бурни времена, — погрижете са за безопасността си; събитията са неопредѣлени и хората сж измѣнливи. «Безъ да го поблагодари за грижата му, Франклинъ спокойно и остроумно му отговори: Като прекарахъ дългъ животъ, азъ не цѣнижъ скъпо туй което ми остава отъ него. Както продавачъ на сукно който е распродалъ все, освѣнъ единъ малкъ късъ, готовъ съмъ да режъ: тозъ е послѣдний късъ азъ не искамъ да са пазарѣжъ, земете го за каквото искате. Най доброто за старъ чловѣкъ е, да стане мжченикъ ».

Франклинъ побърза да извѣсти на френския дворъ всичкитѣ опитвания на английското правителство да са примири съ Америка. Той направи това за да нѣма никакво недоразбирание, което би смущавало двѣтъ съюзнически страни. Верженъ му поблагодари за туй отъ името на Лудовика XV. «Най голѣмото искусство на английския парламентъ, — каза Верженъ, състои въ туй дѣто да разбужда несъгласъето. Съ таквизъ средства той са надѣва да подкрѣпи своето могущество. Но не съ васъ и не съ вашитѣ приятели могатъ тѣ употреби